

Koningsbrief. Het levensverhaal van een bezorgde burger. Hans Siepel

Albert Einstein: 'Blind vertrouwen in autoriteit is de grootste vijand van de waarheid.'

In alweer zijn zeventiende boek richt oud-topambtenaar Hans Siepel zich tot de Koning. Hij maakt zich grote zorgen over Nederland, het Koninkrijk. Die zorgen vertaalt Siepel uiteindelijk in een brief van 7 kantjes .

Het boek is geschreven zoals we dat van Siepel gewend zijn: meeslepend, onderhoudend , opbouwend en to the point. De belangrijkste verhaallijn is de boodschap die hij in de brief aan de Koning verwerkt. Siepel was jarenlang topambtenaar bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en hij heeft veel meegemaakt van wat er allemaal fout kan gaan in Den Haag. Siepel wilde dat destijds openlijk bespreken met toenmalig minister Johan Remkes. Siepel wilde agenderen dat de bestuurscultuur in Den Haag doodziek is. Een cultuur van leugens, doofpotten, kleine Ego-mensjes, tunnelvisies en een kapot moreel kompas. Remkes gaf hem te verstaan dat hij het ministerie diende te verlaten. Het is geen toeval dat Remkes van de VVD is.

In Den Haag is men niet in staat tot goed crisismanagement en daarom gaat het keer op keer fout. Tot op de dag van vandaag blijft het fout gaan omdat men niet in staat is tot leren, leren van fouten wel te verstaan. Behalve het gebrek aan en de onwil om lessen te leren gaat het vooral ook om een onverantwoord gebrek aan competenties bij bestuurders en politici.

Een reeks grote historische gebeurtenissen kenmerkt zich door foute beslissingen waarbij het belang van de burger telkenmale genegeerd wordt. “Meehuilen met de slachtoffers en zelf buiten schot blijven voor eigen grensoverschrijdend gedrag dat het leven van toeslagenouders, Groningers, Indiëgangers, en miljoenen anderen kapot heeft gemaakt. Met nu de boeren als nieuwste opgejaagde groep.” Het spel van het grote zwijgen kent men in Den Haag en Nederland goed. Het wereldrecord ‘Joden aangeven’ bleef onbesproken; het nergens over hebben. Leed, pijn, verdriet en aangedaan onrecht worden onder het kleed geveegd. Met het oog op de eigen bestuurlijke en reputatiebelangen of gewoonweg omdat het ze niet interesseert.

Met dank aan politiek en bestuur die zichzelf nooit als dader ziet. Wie de euvele moed heeft dat wel te doen kan rekenen op heftige persoonlijke aanvallen. Dat mag niet gezegd worden. Burgers mogen niet wijzen op de daderrol van politici, bestuurders en burgemeesters die verantwoordelijk zijn voor woede, pijn en menselijk leed. Siepel ziet dat dit alles geen incidenten zijn, het is systeem-eigen.

Dat de lessen uit het verleden niet zijn geleerd bleek nog eens overduidelijk tijdens de coronacrisis. Terwijl de schadelijke kanten van het overheidsbeleid steeds duidelijker worden, doen de institutionele spelers er weer alles aan om te zwijgen en weg te kijken. Met een pennenstreek worden miljoenen medeburgers van de maatschappij uitgesloten.

De coronatijd heeft hem ook de leegheid in de academische kringen geleerd: hoogopgeleiden die menen dat de maatschappelijke werkelijkheid gevat kan worden in dode data en modellen. Andersdenkenden worden door de overheid bespioneerd en het zwijgen opgelegd.

De reguliere media hebben haar meest duistere aard laten zien. Hoofdredacteur van de Volkskrant vertelt met lichte trots dat zijn krant kritiekloos het overheidsverhaal brengt. Het politieke mediabedrijf is een vijand van de samenleving geworden. De samenleving is in diepe crisis. Leugen en misleiding hebben het politieke centrum ingenomen. Bange ambtenaren en adviseurs die meer ja-knikken dan professionele adviezen geven. Miljoenen mensen worden de vernieling in geholpen. Het kan ze in Den Haag echter niets schelen. Het gevolg is dat geen enkele institutionele speler of instituut nog kan rekenen op vertrouwen, gezag en geloofwaardigheid. Er is nagenoeg niets van overgebleven. De Israëliische auteur Harari loopt evenals Rutte te leuren met de trans-humane mens. 'Het innerlijk leven van onze premier moet wel een verdord en dood landschap zijn.'

Evenals in het schaakspel ma de Koning mag nooit schaakmat komen te staan. Dan is het over-en-uit. Op het maatschappelijk schaakbord is het eindspel begonnen. De oude machten zijn moreel failliet. In de Koningsbrief wijst de auteur de Koning erop dat zijn Koninkrijk in zwaar weer verkeert. De samenleving staat op breken als gevolg van de niet-aflatende crisiswind die uit institutionele kringen waait. De stem van het verzet groeit. Burgers beseffen dat als de institutionele machten niet gestopt worden, ze wederom van kwaad tot erger gaan en dat het schandalige gedrag van deze machten in de coronajaren nog maar het begin is van verdere degeneratie van het maatschappelijk leven.

Het boek van Siepel komt op het juiste moment, vlak voor de verkiezingen van de Tweede Kamer. Ik hoop van ganser harte dat steeds meer mensen doorzien welke enorme schade deze Haagse ambtenaarsbende aan ons land toebrengt.

Het boek verschijnt medio september bij uitgeverij Elikser en kost € 24,50. Het is te bestellen via deze link: <https://www.elikser.nl/koningsbrief.htm>

